

İSTANBUL KENT
ÜNİVERSİTESİ

KENT Dergisi

İstanbul Kent Üniversitesi

EDİTÖRDEN

Herkese merhaba,

Pandemi nedeniyle ara vermek durumunda kaldığımız Kent Dergisinin yaz sayısında yeniden beraberiz.

Önceki sayıda yine bu köşede, bir sonraki sayıyı siz öğrencilerimizin heyecanlı ve yaratıcı içerikleriyle oluşturacağımızı söylemiştik. Bu çağrımıza karşılık veren tüm öğrencilerimize teşekkür ederiz. Sizlerin yazı ve röportajlarıyla harika bir dergi hazırladık.

Bu sayıda, sinemadan sağlığa, girişimcilikten psikolojiye birçok farklı alanda dopdolu bir sayıyla karşınızdayız. Kampüsten Ofise yazı dizimizde Kent'ten mezun olup yine Kent'te çalışma arkadaşlarımız olan başarılı gençlerimizin hikayesini anlattık. Aynı zamanda Kent'li Mezunlar sayfasında mezun arkadaşımızın öğrencilik ve iş yaşamını konuştuk. Büyük coşkuyla gerçekleşen İstanbul Kent Festivali'nin fotoğraflarını da galeri sayfamızdan görebilirsiniz.

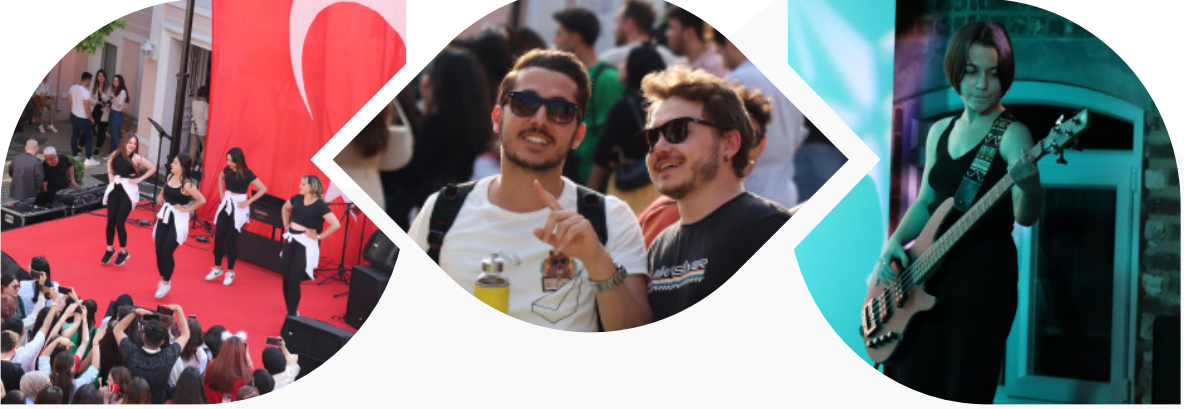
Keyifli okumalar...

Bir sonraki sayıda görüşmek dileğiyle...

Banu Gökçe Ünlü

Kurumsal İletişim ve Halkla İlişkiler Direktörü

Welcome KENT

KÜNYE

İmtiyaz Sahibi

İstanbul Kent Üniversitesi

Genel Yayın Yönetmeni

Banu Gökçe Ünlü

Yazı İşleri

Murat Mercan

Fotoğraflar

Bahadır Yılmaz

Grafik Tasarım

1957 Design

İletişim

kurumsaliletisim@kent.edu.tr

02126101010

iÇERİK

Fotoğrafçı ve Eğitmen
Nihat Karadağ ile Röportaj

6

10

Kalp Krizi Hakkında
Merak Edilenler

İstanbul'da Çarpık Kentleşme

12

14

Klinik Psikolog ve Yazar Hilal Aydın
Özcan ile Röportaj

Modern Hemşireliğin Kurucusu
Nightingale

18

20

İnovasyon'da, Sonuç Değil; Süreç
Odaklı Olmak

Kardeş Kiskançlığı

22

24

The Coffee Warehouse
Markasının Kurucusu Zekeriya
Kağan Kaya ile Röportaj

Kampüsten Ofise

28

32

Kentli Mezunlar

KENT. DerGi iÇEriği

Fotoğrafçı ve Öğitmen Nihat Karadağ:

“HER DEKLANŞÖRE BASTIĞIMIZDAKİ ÇEKİLEN GÖRSEL FOTOĞRAF DEĞİLDİR”

1. Öncesinde eğitiminizden faydalandığım için sizi tanıma fırsatım oldu, peki siz röportajı okuyacak arkadaşlarım için kendinizi nasıl tanımlarsınız?

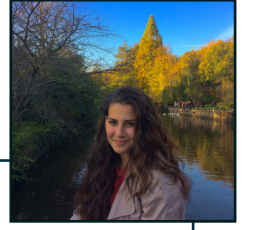
Hayallerinin peşinden koşan, bunun için ailesini bile karşısına alan, zorlu bir çok süreçten geçip yılmayan, azimli, istediğini yapan, tuttuğunu koparan bir fotoğrafçıyım. Fotoğrafa dair bir yaşamımın var olduğunu söyleyebilirim.

2. Sosyal bilgiler ve iktisat bölümü okumuşsunuz, peki fotoğrafçılık hikayeniz nasıl başladı?

Lisedeyken bir kıza âşık oldum platonik tabi ama kimsenin haberi yok. Onun bende bir fotoğrafının olmasını çok istedim. Sadece bunu için harçlıklarımı biriktirip compact bir fotoğraf makinesi aldım. Fotoğrafını çekmek için okula gittiğimde onu başka biriyle gördüm ve onun fotoğrafını hiç çekmedim. Bu sıralarda sürekli fotoğraf çekmeye başladım okul dergisinde fotoğrafçılık yaptım. Sanat tarihi öğretmenim fotoğraflarımı beğendiği için beni bir yarışmaya soktu ve o yarışma sayesinde Ankara 2. oldum. Velhasıl üniversitede iktisat kazandım ve o ara yerel gazetelerde çalıştım ama hep fotoğrafla iç içeydim Eğitimim yoktu ama makaleleri, dergileri takip ettim. Asıl yapmak isteğim şeyin foto muhabirlik olduğuna karar verdim. İstanbul'a da foto muhabiri olmak için geldim 3 sene kadar çalıştım. Miting, billboard, reklam panoları gibi fotoğraflar çektim ve bir süre sonra gazetecilikten ayrıldım fotoğrafçılık üzerine eğitim vermeye başladım.

3. Fotoğraf ve fotoğrafçının sizin için özel bir anlamı olduğunu düşünüyorum. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Herkes fotoğraf çekiyor ama onu hem sosyal hem de sanat anlamında üretmek başka bir şey. Her deklanşöre bastığımızda elde ettiğimiz görsel fotoğraf değil bence. Aslında fotoğrafın bir şeyler anlatması lazım mesela piknikte çekilen sırdan bir fotoğraf “fotoğraf mıdır?” diye sorgulanması lazım. Fotoğrafçının teknik, sosyal, felsefi anlamda kendini geliştirmesi gerekiyor. Donanımlı, çevresini, çevresindeki olayları sorgulaması gerekiyor ve ona göre fotoğrafı üretmesi gerekiyor.

Nisanur Taşçı

*Halkla ilişkiler
ve Reklamcılık
3.sınıf öğrencisi*

Fotoğrafçı ve Eğitmen
Nihat Karadağ

4. Hep sorguladığım bir sorudur, sizce fotoğraf çekebiliyor olmak yetenek midir?

Kişinin kendini geliştirmiş olması lazım. Yetenek işi bir ideoloji aslında. Mesela hiç fotoğraf bilgisi olmayan bir kişiyi ele alalım bu kişiye bir yıl boyunca iyi bir fotoğrafçılık eğitimi verilsin, kişi fotoğraf kitapları okusun, albümler karıştırsın, sergiler gezsin bu kişi mutlaka fotoğrafçılık anlamında bir yerlere gelir. Fotoğraf yetenek işi değildir ama kişinin bilgisi, donanımı, toplumdan aldığı bilgiler hayata, fotoğrafa bakış açını etkiliyor. Kısacası yetenekten ziyade kişinin kendini geliştirmesiyle alakalı bir durum ama şunu da söylemeliyim tüm sanat dalları iç içedir yani örneğin şiir okuyan, tiyatro izleyen biri fotoğraf çekimine daha yatkın olacaktır.

5. Fotoğrafın bir içeriği var mıdır, görene bir şey ifade etmeli midir?

Evet kesinlikle, gören kişiye mutlaka bir şey ifade etmelidir bir anlam içermeli, sosyal mesaj verebilmeli, gören kişiye fotoğrafı yaşama isteği uyandırmalıdır.

6. Peki siz fotoğrafta en çok hangi konuyu işlemeyi seviyorsunuz?

Foto muhabir kökenli olduğum için sosyo-belgesel fotoğraflar çekiyordum ama gazeteciliği bıraktıktan sonra gezi, seyahat gibi konulara yöneldim. Bu fotoğraflar manzaradan çok portre çekimleri oluyor. İnsanın yaşamını, ideolojisini anlatan fotoğrafları çekmeyi daha çok seviyorum. Örneğin Küba'da herkes araba fotoğrafı çeker ama ben 5 kez gitmeme rağmen insanların evinin içine girerek, doğal zamanlarındaki fotoğraflarını çekerim.

7. En beğendiğiniz fotoğraflarınızdan birinin hikayesini bizlerle paylaşır mısınız?

Bir gün sabah saat 8 civarı beni aradılar, Beykoz'da bir gece konu mahallesinde ev yıkımı olacak, ortalık bir hayli karışmış. Olay yerine ilk varan muhabir bendim. Bir yokuştan aşağıya doğru iniyordum o sırada çevik kuvvetleri, dozerleri ve insanları görebiliyordum. O sırada elinde başörtüsünü tutan kadını gördüm ki başörtü Anadolu'da namus demektir. Başörtüsünü polislerin ayağının altına sermişti bu da Anadolu kültüründe "bunu yapan kadının dediği olur, başörtüsünden öteye geçilemez" anlamında geliyordu ama ne yazık ki kadının evi yıkıldı bu arada olay o olayı gördüğümde hemen makinemin ayarlarını yapmaya başladım ama çok aceleci davranmam gerekiyordu. Teknik anlamda kusurlu bir fotoğraf oldu ISO'yu düşüremedim. Kadının polisleri durdurmaya çalışmasını, dozerle yıkılan evleri, kadının bayıldığı anları fotoğrafladım. Bahsettiğim bu fotoğrafla, Yılmaz Güney adına düzenlenmiş olan yarışmada ilk beş başarı ödülllerinden birini aldım. Bu fotoğrafın önemi benim için çok büyüktür.

8.Aynı zamanda birçok serginiz oldu, sergi süreci hakkında neler söylersiniz?

İlk sergimi 2009 da yaptım 20'den fazla sergim var. Şu aralar öğrencilerimle bir konu çerçevesinde sergiler düzenliyorum. 2013 yılından bu yana fotoğraf sergileri düzenliyorum. Sergilerde fotoğrafların mutlaka bir hikayesi olmasına ve teknik içeriğine dikkat ediyoruz. Zaten fotoğrafın %30'u teknik %60'ı kompozisyonudur.

9.Bunun yanında “PhotoPlay” adında fotoğrafçılık kursunun da kurucususunuz, eğitimlerinizden bahseder misiniz?

2008 yılından beri fotoğraf eğitimi veriyoruz. Eğitimi almak isteyen kişilere anlayabilecekleri seviyede eğitimler veriyoruz. Başlangıç seviyesinden profesyonele, mesleki eğitimlerden fotoğraf düzenlemeye kadar eğitimler veriyoruz. Detaylı bilgilere web sitemizden de ulaşabilirler.

10. Reklam fotoğrafçılığını çok merak ediyoruz. Bize bu konuda neler söylersiniz?

Reklam fotoğrafçılığı çok sık yapmasam da yapıyorum. Reklam fotoğrafçılığında bir ürün vardır ve o ürün en iyi şekilde lanse edilmelidir. O fotoğrafa bakanda o ürünü alma hissiyatını oluşturmalıdır. Reklam fotoğrafçılığında da çok çeşitli yöntemler var örneğin, takım elbiseli gördüğünüz bir adamın mutlaka arkasında mandallar vardır elbise pot durmaması için tutturulmuştur, bir gofret fotoğrafında gofretin üstündeki çikolata gerçek değildir o makine yağıdır. Dondurma mesela patates pürelerini renklendirerek oluşturulur. Kola fotoğraflarındaki buz plastiktir ve bardaktaki damlacıklar gliserindir şırınga aracılığıyla damlacık şeklinde bardağa konulur.

11. Son olarak röportajımızı okuyacak fotoğraf ile ilgilen arkadaşlarımıza ne gibi önerilerde bulunursunuz?

Öncelikle fotoğraf anlamında eğitim görmek bu sektörde daha hızlı ilerlemelerini sağlayacaktır ama teorik eğitimle birlikte bol bol pratik yapmalarını öneririm. Gördükleri fotoğrafları, billboardları incelesinler. Enstantaneni, diyaframını daha güzel nasıl çekebileceğini düşünsünler. Kendilerine bir tarz belirlesinler örneğin bu sokak üzerineyse bunu konuyu ele alan fotoğrafçıları incelesinler. Fotoğraf kitapları okusunlar, sergi gezsinler. Fotoğraf çekmek için geziler yapsınlar. Ne çekmek istediklerini bilerek, gerekli ekipmanları elde ederek evden çıksınlar. Yurt dışı fotoğraf dergilerine de mutlaka göz gezdiresinler.

KALP KRİZİ HAKKINDA MERAK EDİLENLER

**Ayşe Naz
Turan**

*Stajyer
Diyetisyen &
Hemşire*

Göğsüm ağrıyor. Acaba kalp krizi mi geçiriyorum? Son zamanlarda merdiven çıkmakta zorlanıyorum. Kalp ile ilgili bir sorunum olabilir mi? Bu nefes darlığı beni iyice yormaya başladı. Kalbim de zorlanıyor mu? Bu sorular kalp hastalıkları ile ilgili endişe duyan özellikle belli bir yaş üzeri birçok bireyin yaşamında kendi kendine sorduğu sorular arasında yer alıyor.

Peki her göğüs ağrısı kalp krizi belirtisi midir? Kalp krizi dediğimiz hangi faktörlere bağlı ortaya çıkar? Beslenme ile ilişkisi var mıdır? Gelin bu soruların cevaplarını hep beraber inceleyim.

Kalp krizi nedir? Tanımlamakla başlayalım.

Kalp kasının yeterli miktarda beslenememesi sonucu ortaya çıkan bir tablodur. Kalp kası kendisine kan taşıyan damarlar ile yeterince kanlanamaz ve özellikle oksijen ihtiyacı karşılanamazsa beslenmesi bozulmakta ve kasılma işlevini uygun şekilde yerine getirememektedir. Kalp krizi söz konusu olduğunda buna sebep olan en temel faktör kalp damarımızda meydana gelen aterosklerotik plak adı verilen oluşumlardır. Bu plaklar damar duvarında farklı nedenlerle oluşmaya başlar, zaman içinde artar ve damar çapında daralma meydana getirerek normal kan akımının bozulmasına sebep olur. Vücut belirli bir düzeye kadar bu bozulmayı tolere eder fakat yüksek oranlardaki daralmalar ya da tam tıkanıklık durumunda kalp krizi meydana gelir. Damar tıkanıklığı kişinin efor isteyen hareketlerini kısıtlamak suretiyle yaşam kalitesini etkileyen ve kalp krizi ile sonuçlandığında hayatı üst düzey tehdit eden bir durumdur. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de oldukça sık görülen kalp hastalıkları arasında yer alır ve yine tüm dünyada olduğu gibi insan ölüm sebeplerinde 1. sırada yer almaktadır.

Kalp Krizi Belirtileri Nelerdir?

- Göğüste sıkışma, baskı hissi ve ağrı
- Karnın üst bölgesinde başlayan, göğse, sol kola, sırt, boyun ve çeneye yayılan ağrı
- Yorgunluk, nefes darlığı, baş dönmesi ve terleme
- Mide yanması, bulantı ve kusma

Kalp Krizi ve Göğüs Ağrısı Arasındaki Farklılıklar Nelerdir?

• Kalp Krizi

- o Kısa sürelidir, 15-20 dakikayı geçmez.
- o Dinlenmekle ağrı geçer.
- o Bulantı kusma eşlik etmez.
- o Egzersiz ve soğuk ağrıyı arttırmaktadır.
- o Kalp krizi ile sonuçlanmamaktadır.

• Göğüs Ağrısı

- o Süre olarak yarım saati geçmektedir.
- o Dinlenmekle ağrı geçmez.
- o Bulantı kusma ve soğuk terleme eşlik eder.

Peki Kalp Krizinde Risk Faktörleri Nelerdir?

Bu faktörleri önlenabilir ve önlenemez risk faktörleri olarak ayırabiliriz. Kalp krizini tanımlarken atherosklerotik plaklardan bahsetmiştim. Sigara, hipertansiyon, diyabet, total kolesterolün yüksek olması (200mg/dl den fazla olması) plakların oluşmasına neden olmaktadır. Aynı zamanda hareketsiz yaşam, obezite, stres, depresyonda önlenabilir risk faktörleri arasında yer almaktadır. Önlenemeyen risk faktörleri ise yaş, cinsiyet ve aile öyküsü olarak belirtilmektedir.

Cinsiyetin kalp krizi ile ilişkisi konusunda çokça soru gelmekte. Bir de buna göz atalım. Normal koşullarda kalp krizi erkeklerde daha fazla görülmektedir ve 45 yaş üzerinde erkeklerde sıklığı artmaktadır. Kadınlarda ise kardiyovasküler sistem östrojen hormonu sayesinde koruma altındadır. Bu sebeple menapoz sonrası östrojen hormonunun azalmasına bağlı olarak 55 yaş ve üstü kadınlarda kardiyovasküler riskler artış göstermektedir.

KALBI KORUMAYA YÖNELİK BESLENME ÖNERİLERİ

- Doymuş yağ alım oranının azaltılması kolesterol kontrolünü sağlamak adına en önemli adımdır.
- Sebze, meyve ve posa alımının da artırılması gerekir.
- Diyetle tuz alımının azaltılması çok önemlidir. Fazla alınması kan basıncının artmasına sebep olacaktır.
- Yemek ve salatalarda özellikle zeytin yağı ile bitkisel sıvılar kullanılabilir. Katı margarin, iç yağı diyetle kullanılmamalıdır.
- Pişirme yöntemleri de önemlidir, kızartma yönteminden kaçınılması gerekmektedir. Fırında, ızgara şeklinde pişirme yöntemleri kullanılabilir.
- Son olarak egzersizin öneminde de bahsetmek istiyorum. Düzenli olarak egzersiz yaptığımız takdirde kan basıncı ve vücuttaki yağ oranını azalmaktadır.

Bu yazımda sizlere aktaracaklarım bu kadardı, bir sonraki yazımda görüşmek dileğiyle...

Mimar Şerife Koç:

“İSTANBUL’DA ÇARPİK KENTLEŞME ÇOK BÜYÜK BİR SORUN”

Mimar Şerife Koç ile İstanbul’da hem çevre ve görüntü kirliliğine hem de şehrimizin tarihsel, kültürel ve doğal değerlerinin tahribine ve yok olmasına sebep olan çarpık kentleşme üzerine bilgilendirici bir röportaj gerçekleştirdik.

Bugün sohbetimizin konusu İstanbul ve çarpık kentleşme olacak ancak öncelikle sizi tanımak istiyoruz. Bize kendinizden bahseder misiniz?

1986 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi’nden mezun oldum. 7 yıl boyunca özel mimarlık ofislerinde ve şirketlerde mimar olarak çalıştım. 1993 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Projeler Müdürlüğü’nde işe başladım. Hâlâ aynı müdürlükte çalışmaya devam ediyorum. Bağlı bulunduğum müdürlükte, İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin yatırımlarının projelendirmelerini yapıyoruz. Bugüne kadar çok sevdiğim İstanbul’un çeşitli yerlerinde yapılan birçok proje ve uygulamanın içerisinde yer aldım.

Uzun yıllardır belediyede çalışıyorsunuz. Bu sürede hangi mimari projelere imza attınız?

Belediye’den önce çalıştığım bürolardaki projelerden söz ederek başlamak istiyorum. Kadıköy Evlendirme Dairesi, Masko Mobilyacılar Sitesi ve İkitelli’deki birçok sanayi sitesi projesini çizdim. İstanbul Büyük Şehir Belediyesi’nde de birçok projede koordinatör ve proje sorumlusu olarak çalıştım. Bunlardan bazıları hayata geçmiş projelerdir. Kadıköy’de bulunan Hasan Paşa Katlı Otopark ve Pazar Yeri Projesi, Kartal’da bulunan Bülent Ecevit Kültür Merkezi, Üsküdar Müşahipzade Tiyatro Binası, Tuzla Nikah Dairesi, Cemal Kamacı Yüzme Havuzu ve İstanbul genelinde itfaiye binaları bunlardan bazıları. Ayrıca İstanbul’un muhtelif yerlerinde meydan, yol ve park düzenleme projelerinin de içerisinde yer aldım. Bunların dışında projeleri tamamlanmış fakat hayata geçirilmemiş çeşitli projelerde yaptık. Örneğin Planetarium Projesi yaptık ama İstanbul’da uygulama alanı bulamadık. İstanbul’un birçok yerinde emeğimin olması bana mutluluk veriyor.

İstanbul çarpık kentleşme denildiğinde ilk akla gelen şehirlerden. Sizce çarpık kentleşmenin nedenleri nelerdir?

Kırsal kesimden kentlere yapılan göçler nedeniyle artan nüfus plansız yapılaşma problemlerini ortaya çıkarır. Gecekondulaşma olarak ortaya çıkan bu durum, zamanla yerini rastgele yapılan konutlara ve çarpık kentleşmeye bırakır. Bununla birlikte, yerel yönetimlerin denetimsizliği ve seçim dönemlerinde oy kaygısı nedeniyle göz yumulan imar planı olmadan yapılaşma veya mevcut planlara aykırı yapılaşma da çarpık kentleşmenin nedenlerinden. Bunlar yalnızca İstanbul için değil çarpık kentleşmenin olduğu her bölgede geçerli olan nedenler...

Can Koç

Halkla İlişkiler
ve Reklamcılık
2. sınıf öğrencisi

Dr. Öğr. Üyesi Figen Sabırcan tarafından verilen Metin Yazarlığı dersi kapsamında hazırlanmıştır.

İstanbul'da çarpık kentleşmenin en çok görüldüğü ilçeler hangileridir?

Maalesef neredeyse İstanbul'un her ilçesinde çarpık kentleşme görülüyor. En çok görülenler ise Küçükçekmece, Bağcılar, Gaziosmanpaşa, Sultanbeyli, Sultangazi ve Pendik ilçeleri.

Çarpık kentleşmeyi önlemek için neler yapılmalıdır?

İlk olarak kırsaldan kente göç edilmesine sebep olan ekonomik ve sosyal problemler yerinde çözülerek kente edilen göçe engel olunmalı. Bu merkezi yönetimin sorumluluğudur. Yerel yönetimler yani belediyeler de sorumluluk alanlarında gerekli imar planlarını hayata geçirmelidir. Sıkı denetimlerle plana aykırı yapılaşmalara izin vermemelidir. Örneğin belediyeden izinsiz kaçak yapılan bir yapıya elektrik, su, doğalgaz bağlanmaması caydırıcı olacaktır. Bunun için de merkezi yönetim, yerel yönetim ve diğer kamu kuruluşları birlikte çalışmalıdır.

İstanbul'daki çarpık kentleşme sonrası için çözüm önerileri nelerdir?

Çarpık kentleşme sonrası çözüm önerilerinin başında dönüşüm gelir. Kentteki sosyal ve ekonomik açıdan çöküntüye uğrayan bölgelerin canlandırılması, bölgenin kent estetiğine uygun hale getirilmesi ve daha yaşanılabilir bir çevre sunulması için kentsel dönüşüm çalışmaları gerekli. Nüfus planlaması yapılmalı. İstanbul dışında cazibe merkezleri oluşturulmalı ve aşırı betonlaşma durdurulmalı. Rant için değil halk için şehircilik anlayışı benimsenmeli. Ayrıca İstanbul'un öncelikli yaşam kaynakları kuzeyde olduğundan dolayı bu alanların korunması için kent kuzeye doğru daha fazla büyümemeli.

Son yıllarda kentsel dönüşüm çalışmalarına daha fazla ağırlık verildiğini ve çalışmaların daha fazla yapıldığını biliyoruz. Kentsel dönüşüm çalışmaları nasıl oluyor?

Şehirde çarpık kentleşmenin ve diğer koşulların çöküntüye uğrattığı bölgeler, pilot bölgeler olarak seçilip uygulama imar planları yapılır. Ardından fiziksel, çevresel, sosyal ve ekonomik durumlara da çözüm önerileri sunan bir kentsel dönüşüm projesi oluşturulur. Ayrıca deprem riskine karşı, riskli binalar yıkılıp yerlerine yapılacak depreme dayanıklı yeni binaların sosyal donatı alanları ile birlikte yeniden planlanması gerekir. Kentsel Dönüşüm bina yenilemekle karıştırılmamalı. Kentsel dönüşümler, sadece kentsel sorunları çözmekle kalmayıp sosyal ve ekonomik gereksinimleri de karşılamalıdır.

İstanbul'da kentsel dönüşüm yapılan ilçeler hangileridir?

İstanbul'un birçok ilçesinde kentsel dönüşüm yapılıyor. Kentsel dönüşüm çalışmaları yapılan ilçelerin başlıcaları; Zeytinburnu, Güngören, Kadıköy, Fatih, Tuzla, Pendik ve Beyoğlu. Bu ilçelerde imar planları yeniden elden geçirilip düzenlendi ve 2000'li yılların başında kentsel dönüşüm başladı.

Çarpık kentleşme çok ciddi bir sorun. Çarpık kentleşmeden kimler sorumlu? Mimarların bu sorunda payı var mı?

Çarpık kentleşmenin nedenlerinden bahsederken bu sorunun cevabını da kısmen vermiş oldum aslında. En büyük sorumluluk kanun koyucular ve kanunları, yönetmelikleri uygulamayan veya esneten yerel yöneticiler yani belediyeler. "Mimarların bu sorunda payı var mı?" sorusuna gelirse mimarların bu sorunda payı olduğunu pek düşünmüyorum. Mimar, mühendislik disiplinleri ile birlikte, proje yapımı, inşaat denetimi ve yapının hayata geçirilmesi için çalışanlardan sadece biri. Bu yapılar ya kaçak yapılar ya da müteahhit-kalfa iş birliğiyle yapılmıştır. Belki bunları denetleyen teknik elemanların ihmali olabilir. Her dönem bütün yönetimlerde maalesef böyle şeyler olabiliyor.

Klinik Psikolog, Aile Danışmanı ve Yazar Hilal Aydın Özcan:

“MÜMKÜN OLDUĞU KADAR
ÇOK KALBE DOKUN,
HER BİR KALBİN YAŞAMA
HAKKIYLA DAHİL OLMASINA
YARDIM ET”

Aleyna Tunçay

*Halkla İlişkiler
ve Reklamcılık
2. sınıf öğrencisi*

İktisat mezunu, bir süre Vatan grubu bünyesindeki 'Gülümse' dergisinde editörlük yapan Hilal Aydın Özcan, okumanın yaşı yoktur diyerek yeniden üniversite sınavına girer ve psikoloji okur. Yüksek lisans eğitimine devam ederken ilk kitabı basılır. Tüm kitaplarını okumuş birisi olarak hem psikoloji okuyanların hem de psikoloji alanı ile ilgilenmeyenlerin zevkle okuyacağı eserleri olduğunu söyleyebilirim. Kendisi ile kariyerinden, üniversitemizdeki yüksek lisans eğitimine, kitaplarından, televizyon dizilerindeki psikolojik rahatsızlıklara kadar birçok konuda sorularımızı yanıtladığı keyifli bir röportaj yaptık.

İktisat okuyup yaklaşık bir yıl kadar 'Gülümse' dergisinde editör olarak çalışan Hilal Aydın Özcan, yıllar sonra nasıl psikolog oldu? Neden psikoloji okumaya karar verdiniz?

Gençlik yıllarım Ankara'da geçti. Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü'nden mezun oldum. İnsan, gençliğinin ilk yıllarında birçok şeyin farkında olamıyor. Amaçlarını, yeteneklerini ve isteklerini belirlemede çok isabetli kararlar veremiyor. Yapabildiği her şeyi yeteneği sanıyor. Benim durumumda biraz öyleydi. Çalışkan bir öğrenciydim ve iktisat bizim dönemimizde popüler bir bölümdü. Kazandım, çok severek okumadım ama şu an da iyi ki de okumuşum diyorum. Kendini tanımanın verdiği güvenle yıllar sonra kendime uygun olan mesleğin psikoloji olduğuna karar verdim. Bu durumda çevremın benimle ilgili beklentisi de büyük rol oynadı. Ailenin gözlemleyen, sorun çözen, dert dinleyen bireyi olmamla, benim yardım etme ve şifaya aracı olma istediğim de birleşince psikoloji okumaya karar verdim. Bunların yanında yıllardır felsefe, ilahiyat üzerine yaptığım okumalar, otobiyografik ve biyografik eserleri okumam, insana dair derinleşmiş bir gözlem de beni bu mesleğe hazırlamış oldu.

Yüksek Lisans için İstanbul Kent Üniversitesi'ni seçme nedeniniz nedir?

Kurucularının saygıdeğer rahmetli Mesut Yılmaz beyefendi ve çok değerli eşi Berna Yılmaz hanımefendinin olması. Onların kurduğu bir bünye içinde olmak bana güven verdi. Ayrıca hem çok güzel bir kadro var ve hem de kıymetli Prof. Dr. Mehmet Sungur hocamın ilk yüksek lisans öğrencisi olacaktım. O nedenle benim için büyük bir şanstı bu okulda olmak. Şahane bir eğitim aldım ve işimi severek yapıyorum. Bu yüzden sadece bilgiyi değil o sevgiyi de taze tutan hocalarıma çok teşekkür ediyorum.

*Dr. Öğr. Üyesi Figen Sabırcan
tarafından verilen Metin
Yazarlığı dersi kapsamında
hazırlanmıştır.*

“Herkes kendi hayatının mimarı”

Hilal Aydın Özcan

Psikolog olarak uzman olduğunuz çalışma alanlarınız nelerdir?

Yetişkinler ve çiftlerle çalışıyorum. Fobiler, kaygı bozuklukları, obsesif kompulsif bozukluk, travma sonrası stres bozukluğu, yeme bozukluğu kısaca kişinin baş etmekte zorluk çektiği pek çok konuda hizmet vermekteyim.

“Kalbimin Kendine Göre Nedenleri Vardı” isimli ilk kitabınız, okulumuzda yüksek lisans öğrencisi olduğunuz dönemde yayımlandı. Bu kitabı “Yaşam Aynasını Kendine Çevir” ve “Hayat Bir Gün Bitecek” isimli eserleriniz takip etti. Nereden aklınıza geldi kitap yazmak?

Aslında “Kalbimin Kendine Göre Nedenleri Vardı” isimli kitabımı, yüksek lisans eğitimimden yaklaşık iki sene önce yazmıştım. Basılması o zamana denk geldi. Bir sene sonra da diğer kitapları teslim ettim yayınevime. Kitap yazmaya gelince bu öyle aklıma geldi kitap yazayım şeklinde bir durum değil. Yazı ile anlatmaya yeteneğiniz vardır ya da yoktur. Ya da insanlara bir şey aktarma derdiniz vardır ya da yoktur. Ben, bilgimi aktarma ve insanlara şifa olma derdimi yazarak ve bir kitap şeklinde sunarak çözmek istedim. Ama roman yazma fikri, yazmaya başlayınca hikâye ile bir şeyler anlatmanın hem benim hem okuyan için daha keyifli olacağına karar verdiğimde ortaya çıktı. İkinci kitabım psikoloji alanında edindiğim tecrübeleri ekleyerek hayata ve insana dair yazdığım yazılardan bir derlemeydi. Son kitabım “Hayat Bir Gün Bitecek” de sürükleyici bir roman oldu. Bir psikolog ve yazar olarak şunu belirtmek isterim ki okumadan, gözlemlemeden, biriktirmeden, sorgulamadan yazmak mümkün değil. Çok okuyan, bilgisini aktarmayı seven bir insanım o yüzden her iki türde de üretmeye devam edeceğim.

Kitaplarınızı yazarken izlediğiniz yol nedir?

Akış hali içinde yazıyorum, belirli bir yazış şeklim yok. Aklıma bir fikir geldiğinde hemen kağıdımı kalemimi alıp yazmaya başlıyorum. Amacım; farkındalık yaratmak, kabule yöneltmek, umut vermek, yalnız olmadığını göstermek ve değişime, gelişime kişiyi cesaretlendirmek. Yazım dili için özel bir çabam yok. Ortaya çıkanın özgünlüğü benim için çok kıymetli. Yazılarımı, sade bir dille aktarmayı seviyorum. Bu sayede hem anlaşılacak hem de pek çok kesimden insanı kucaklamak mümkün olur diye düşünüyorum. Özellikle kitap okumayı seven kesim okusun ama sevmeyenlere de sıkılmadan okutabilmek istiyorum. Karşı tarafa vermek istediklerimi, bir hikâyeyle, bir kurguyla veriyorum ama altında aslında çok daha derin konular var. Sade bir dille derin içeriklere değiniyorum ve bu okuyucunun çok hoşuna gidiyor.

Kitaplarınızda yer verdiğiniz karakterlerinizi neye göre seçiyorsunuz? Karakterler gerçek hayatla bağdaşıyor mu?

Hiçbir kitabımda gerçek yaşam hikayeleri kullanmıyorum, kullanmadım ve kullanmayı da düşünmüyorum. Gerçeğe yakın kurgular olmasına çok dikkat ediyorum. Bunun için de çok titiz çalışıyorum. Kurguladığım durumlar gerçeğe aykırı mı değil mi bunu çok sorguluyorum. Pek çok farklı meslekten kişiye, kurguladığım olayı gerçekliğe nasıl oturtacağımı soruyorum. Yarattığım karakter bir suçtan dolayı içeri alınacak ama hangi suçtan alınabilir, avukatıyla nasıl görüşebilir gibi soruların cevabı benim bilgim dahilinde değil. O yüzden emniyet mensubu veya avukat arkadaşlarıma danışıyorum. Kısaca kurguladığım durumların gerçekliğe uygun olması için her şeyi yapıyorum. Gerçeklik benim için çok kıymetli ve okuyucuya da bu gerçekliği yaşatabilmek istiyorum.

‘Hayat Bir Gün Bitecek’ kitabında bize geçmiş bir acının gölgesine saklanmış Narin ve büyük bir hayal kırıklığı yaşayan yeğeni Naz’ın hikayesini anlattınız. Bu iki karakter şu anda karşımızda oturuyor olsa bize hayatla ilgili ne tavsiyeler verirdi?

Yaşamımızda, kararlarımızda, kişiliğimiz, maruz kaldığımız çevre, biyolojik ve kalıtım özelliklerimizin hepsi bir bütün olarak etkiliyor bizleri. Narin’in ve Naz’ın kişilikleri farklı. Maruz kaldıkları çevresel koşullar da farklılık gösteriyor. Eş kalıtımsal özellikleri vardır muhakkak teyze ve yeğen oldukları için ama yaşanan bir duruma tepkileri de yaşamdaki tercihleri de farklılık gösteriyor. Narin’in tercihleri yapıcı olmasa da hayatı daha güvensiz, daha kötücül duygular içinde yaşamış olsa da hayata gözlerini yummadan önce kendisiyle derin bir yüzleşme yaşıyor. Dolayısıyla Narin’in tavsiyesi şu olurdu: ‘hayatta başımıza hiç de hoş olmayan olaylar gelebilir. Çözüm arayın. Kin, öfke gibi duygular herkesten önce kişinin kendisine zarar verebilir bunu asla unutmayın. Acınızı bırakmayı öğrenin. Kendi hatalarınızı görebilin, kabul edin ve değişim için çaba gösterin. Hayat çok kısa, sevin ve sevin’ derdi. Naz ise: ‘yaşama dair daha umut dolu olduğu için umutlu olun. Bildiklerimizin, gördüklerimizin ötesinde bilmediklerimiz, görmediklerimiz var ve hayatımızın en güzel zamanları belki de bunların içinde gizleniyor’ derdi.

Hırsın başarıyı getirdiği ancak fazla hırsın bizi yalnızlığa ve kötülüğe götürebileceği söylenir. Sizce başarı ve hırs kavramları birbiriyle doğru orantılı mıdır?

Psikoloji alanında yaptığımız terapilerde, kavramları somutlaştırmak ve doğru kavramları kullanmak çok önemli. Çoğumuz yanılgıya düşebiliyoruz. Bu yüzden ilk başta hırs ve azim kelimesini ayırmak istiyorum. Hırsı aslında kötücül duygular arasına dahil ediyorum. Hırs da her yolu mubah görmek gibi bir durum söz konusu. Bazı değerler orada hiçe sayılır. Hırs başarı getirir mi belki getirir ama mutluluk getirmez. Onu çok net söyleyebilirim.

Azim ise daha değerler üzerine kuruludur, yüzde yüz başarı getirir. Azim sayesinde daimî mutluluğu da garantilersiniz. ‘Azimle başarı arasında bir orantı var mı?’ dersin kesinlikle var. Ne kadar azimliysen o kadar başarılısın demektir.

Son dönemlerde hem psikolojiye hem de televizyon dizilerine yansıtılan psikolojik rahatsızlıklara olan ilginin arttığını görmekteyiz. Bunun sebebi sizce nedir?

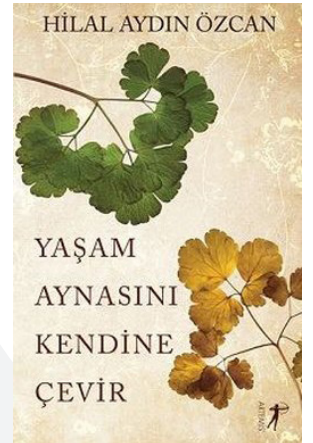
Öncelikle insan var olduğundan beri kendini tanımak ister. Ayrıca insanla ilgili bir iş sunduğunuzda doğal olarak ilgi çekebilir. Psikolojik rahatsızlıklara dizilerde yer vermeye başladığınızda ve bu iş tuttuğunda hemen benzer işler yapılmaya başlanır. İzleyicinin arz ettiği buysa doyma noktasına gelene kadar bir talep yaratılır. Şu anda biraz bunun cazibesi var. Açıkçası toplum sağlığına zarar verecek bir durum ya da biz meslektaşlarımızı sıkıntıya sokacak bir durumla karşılaşmadım fakat yapılan projeleri doğru bulmadığımı söylemek istiyorum.

Yapılan projeleri doğru bulmama sebebinizi öğrenebilir miyiz?

Bir kısmı son derecede tedirgin etti. Ben artık asla gitmem diyenler oldu. Zaten gitmeyen ve çok zor ikna olan bir grup vardı. Onlar şikayetlerini direkt söylemeden çeşitli problemlerle gelir. Mesela uyku. Uyuyamıyorum der ama aslında altında daha kemik sorunlar vardır. O grubu asla getiremezsiniz gelecek olan da artık bu projelerden sonra cesaret edemiyor. İlgi olduğu kadar kırgınlık da yarattı bir grupta.

Bir psikolog ve yazar olarak Hilal Aydın Özcan gençlere neler tavsiye eder?

Çok şey demek isterim ama kısıtlı bir sürede ancak faydalı birkaç cümle söyleyebilirim. Gençleri çok seviyorum ve onların fikirlerine saygı duyuyorum. Z kuşağı hakkında söylenilen sözlere katılmıyorum. Onlardan beklentim çok yüksek. Bu yüzden cesur olmalarını tavsiye ediyorum. Hata yapmaktan korkmasınlar çünkü insanız hata yapabiliriz. Öğrendiklerimiz, tecrübelerimiz yaşam yolunda en büyük gücümüz ve hazinemizdir. Her şeyin geçici olduğunu unutmasınlar ve değerler üzerine kurulu bir yaşam inşa etsinler. Para, dış güzellik, mevki, makam, başarı, sağlık bir günde elimizden gidebilir ya da bir gün elimizden gidebilir. Kalıcı olan tek şeyse değerler. Değerler üzerine yaşanmış bir hayat ancak daimi mutluluğu getirebilir. Hoşgörü, yardımlaşma, iyilik, doğruluk, dürüstlük, sevgi, şefkat, saygı merhamet gibi. Herkes kendi yaşamının mimarı. Bunu da unutmamak gerekiyor. O nedenle şikâyet değil çözüm odaklı bir hayat dizayn ederlerse daha sağlıklı, doyumlu ve huzurlu olacaklarını düşünüyorum.

MODERN HEMŞİRELİĞİN KURUCUSU NIGHTINGALE

**İpek
Ağırtmış**

*Hemşirelik
3.sınıf öğrencisi*

Florence Nightingale 12 Mayıs 1820 yılında Floransa'da doğmuştur. Porta Romana yakınlarında Villa Columbaia' da üst düzey varlıklı İngiliz bir ailenin soyundandır. Büyükbabası kölelik karşıtı ile bilinen Floransalı William Smith'dir. Babası William Edward Nightingale, annesi de Frances Smith'dir. 1821' Nightingale ailesi Londraya' ya taşınmıştır. Babası kızının eğitimi ile ilgilenmiştir; Tarih, felsefe, edebiyat, matematik derslerinin yanı sıra Yunanca, Latince, Almanya, İtalyanca ve Fransızca dillerinin eğitimini almıştır. Nightingale bilgili, aydın ve eğitimli bir kadın olarak yetişmiştir. Londra Kings Koloji'nden mezun olmuştur.

1800'lerin başında, hemşire olarak çalışan kadınlar daha alt sınıf olarak nitelendirilmiş ve saygı görmemişlerdir. Halk hemşirelik mesleğine oldukça uygunsuz anlamlar yüklemiştir. Aristokrat aileler tarafından hoş karşılanmamıştır fakat Nightingale bütün toplumsal normları reddetmiştir. Bunun yerine, kendini hayır işleri yapmaya ve hemşireliği kendi başına olabildiğince öğrenmeye ve öğretmeye adanmıştır.

Bu kararıyla Nightingale tüm dünyaya Modern Hemşireliğin oluşturulmasında ilk adımını atmıştır. Ailesi bu kararı hiç desteklememiş ve ciddiye de almamıştır.17 yaşına gelince Houghton Baronu Richard Monckton Milnes tarafından evlilik teklifi almıştır fakat Nightingale bu teklifi kabul etmemiştir. Hayal ettiği mesleği önünde bu durumun engel olabileceğini belirtmiştir. Ailesi Nightingale'nin bu kararına da şiddetle karşı çıkmıştır. Nightingale hayal ettiği mesleğe daha fazla yaklaşmak için hastabakıcı olma yönünde ilerlemiştir. Bu konuda kendini geliştirmeye ve eğitim almaya başlamıştır. Ülkesinde bulunan kuruma , politikacıya bu mesleği yapabilmek için başvurular da bulunmuş fakat olumsuz sonuçlar almıştır. Bunun üzerine hemşirelik okumak için Almanya'ya gitmiştir. Orada hasta bakımı ve hastane yönetim temelleri eğitimini almıştır. İki yıl sonra Londra'nın Harley Sokağı'ndaki kadın hastalara bakılan bir hastanede yönetici olmuştur.

Mısır ve Yunanistan gibi hastabakıcılığın daha makul görüldüğü ülkelere seferlere çıkmıştır. Bir yandan yıllarca seyahat ettiği ve gittiği yerlerde mesleğini yaparken bir

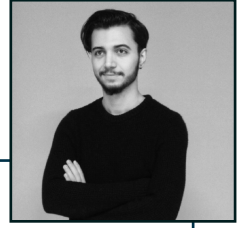
yandan da kendisini eğitmeye devam ederek kendini geliştirmiştir. Ancak Kırım Savaşı patlayınca savaşta yaralanan askerlerin bir türlü iyileştirilememesi nedeniyle Savaş Bakanlığı, Florence Nightingale'i aramış ve Kırım Cephesi'nde kendilerine ihtiyaçları olduğunu söylemiştir. Böylece Florence Nightingale 1854 yılında Üsküdar'daki Selimiye Kışlası'na gelmiştir. Burada, yaralı askerlerin ölümlerinin hijyen eksikliği, donanım yetersizliği, beslenme koşullarının kötülüğü ve asıl ilgisizlikten meydana geldiğini görünce önce Savaş Bakanlığı'na bir savunma göndermiş sonra Times dergisine bir yazı yazarak durumu izah etmiştir. Times dergisi savaş olanaklarının kötülüğü hakkında İngiltere'de kıyameti kopartıp kamuoyu oluşturunca Bakanlık Florence Nightingale'e istediği ilaç ve donanım malzemelerini göndermiş ve cephe gerisi şartlarını mümkün olduğunca iyileştirmiştir.

Florence Nightingale'in kışlaya gelmesinden sonra ölüm oranının yarı yarıya azaldığı bilinmektedir. Gece gündüz demeden büyük bir özveriyle tüm askerlere yetismeye çalıştığı bilinmekte hatta gece karanlığında elinde lambayla yaralıların hepsini tek tek kontrol ettiği için "Lambalı Kadın" adıyla anılmıştır. Savaştan sonra 1855 tarihinde Londra'ya gitmiş ve burada bir hemşirelik okulu açmıştır. Savaş sırasındaki özveri ve başarısı herkes tarafından bilindiği için bu okuldaki öğrencilere yardım amacıyla açtığı Nightingale Fonu, kısa sürede cömert bağışlarla toplanmıştır.

1959 yılında 'Hemşirelik Üzerine Notlar' isimli kitabı yazmış ve bu kitabı önce kendi okulunda, daha sonra açılan diğer hemşirelik okulunda müfredatın temelini oluşturmuştur. 1860'lı yıllarda Nightingale hastalanmıştır. Hastalığı bruselloz(hayvanlardan insanlara çoğu kez pastörize edilmemiş süt, peynir ve diğer süt ürünleri ile yayılan bakteriyel bir enfeksiyondur.) ve spondilit(Omur eklemi yangısı.) olarak tanımlanmıştır. Hasta olduğu yıllarda etkin olarak çalışmasa da yeni açılacak hemşirelik okulları için öncü çalışmalar yapmaya devam etmiş ve öğrencilerin eğitimine yeni müfredat hazırlamıştır. Bu çalışmaları neticesinde 1907 yılında Liyakat Nişanı alan ilk kadın olmuştur.

13 Ağustos 1919 yılında, Londra Lane Park'ta uykusunda ölmüştür. Hampshire Doğu Wellow'a St Margaret Kilisesi mezarlığına gömülmüştür.

Florence Nightingale tüm dünyada modern hemşireliğin kurucusu olarak kabul edilir ve doğum günü olan 12 Mart 'Hemşireler Günü' olarak kutlanır.

Onur Sayın

*Halkla İlişkiler
ve Reklamcılık
Bölümü
1. Sınıf
öğrencisi*

“İNOVASYON’DA, SONUÇ DEĞİL; SÜREÇ ODAKLI OLMAK”

Kelime anlamı olarak ‘inovasyon’, değer yaratan bir sürecin veya sonucun yeniliğini ve değişimini ifade etmektedir. İnsanoğlu doğası gereği inovatiftir. Tarih boyunca karşılaştığı zorlukları aşmak veya en azından asgari şartlarda yaşayabilmek için bu vizyonda olmak durumunda kalmıştır. Bu sayede keşif ve buluş(ıcat) sayesinde ilerleme kaydeden toplumlar; avcı-toplayıcı, göçebe, tarım, sanayi(modern) ve enformasyon(post-modern) gibi dönemlere geçiş yaparak ilerleme kaydetmişlerdir.

Fakat, madem her topluluk en azından ihtiyacı kadar inovasyon yapıyorsa, neden bazı toplumlar diğerlerine göre geri kalmıştır? Örneğin Osmanlı Devleti gerileme dönemi olarak adlandırılan çağında dahi askeri, iktisadi, idari vs. birçok kurumunda reformlar yapmış olsa da duraklamadan, gerilemeye ve nihayetinde çöküşe engel olunamamıştır. Burada birçok sebep sayılabilecekken özellikle üzerinde durmak istediğimiz inovasyon fikrinin konjonktürel olarak kabul edilmesi ve reformların en fazla lider ile takipçilerinin ömrüne bağlı olarak hayatta kalmasındandır. Önemli olan bu yeniliklerin etkisi, sürdürülebilirliği ve hepsinden öte, inovasyonun toplumun her kademesi tarafından bir bakış açısı haline gelmesidir. Yani toplumlar, inovatif düşünce yapısını, bir vizyon ve misyon haline getirdiği takdirde mevcut çağın getirilerinden faydalanabilecek; belki de, önderlerinden olabilecektir. Ne yazık ki, problemin kökenine inmeyen ve çözüm getirmeyen geçici ıslahatlar, aykırı düşüncelere verilmeyen değerler gibi sayılabilecek birçok inovasyonu karşıtı uygulamaların toplamı şu sonucu doğurarak günümüze miras bırakmıştır: ‘Yenileşme, değişme veya gelişme süreçlerine imkan verilmesin ve desteklenmesin; fakat bunların sonuçlarında da mahrum kalınmasın.’ Bu düşünce tarzı, en azından kendisine yetecek kadar dahi üretimin yapılamamasına neden olarak üretimin yerine tüketimin, sürecin yerine sonucun önem verildiği, her anlamda standardize edilmiş toplulukların ortaya çıkmasına neden olmuştur.

Sonuç odaklı düşünce yapısını kabul etmiş toplumlarda, girişimin başarı veya başarısızlık üzerinden değerlendirilmesi birden fazla problemi doğurmaktadır. Örneğin, bu düşünce sistematizindeki topluma ait bireyler, sürecin göz ardı edildiği bilincinde oldukları için sonuca ulaşmak için her türlü etik olmayan davranışa başvurulabilme eğilimindedirler. Ayrıca bulunacağı başarısız bir girişimin, doğuracağı sosyo-ekonomik sonuçları göz ardı edemeyeceğinden bu tür toplumlardan girişimci çıkma ihtimali düşüktür.

Hatta başarısızlık ihtimalinin düşüncesi yüzünden başlamadan biten veya ölü doğan girişimlere rastlanmaması mümkün değildir. Halbuki, sürecin övüldüğü toplumlarda, başarıya ulaşmış olan inovatörler ve girişimciler bile, ne kadar çok iş batırdığıyla övünmektedirler. Bu onların hedefleri ve hayalleri uğrunda ne kadar çaba gösterdiklerinin bir kanıtı olarak sunulur. Günümüzde istatistiklere göre en çok girişime değer veren, inovasyonu(ar-ge'yi) şirket ve hatta devlet politikası haline getiren ülkeler Batı'da bulunmaktadır. Bu da temelinde Rönesans ve reform gibi düşünsel dünyalarını ve sanayi inkılabı ile pozitif bilimlerin senteziyle 'deneysecciliğe' ya da basitinden 'denemeye' değer vererek modern toplumları inşa ettiklerini akla getirmektedir. Haliyle postmodern dönemin veya dijital çağın yaratıcıları onlar olacaktır. Dolayısıyla içinde yaşadığımız çağın girişimlerinin o taraftan çıkmasında normal karşılanmalıdır.

Diğer yandan modern çağdan dijital çağa geçiş bir kaos ve bilinmezlik gibi gözüke bile ve hatta amiral gemisinin Batı dünyası olacağı öngörülse de, modern çağında temelinde yatan 'sanayileşmeyi' ıskalamış gelişmekte olan ülkeler için gelişmiş ülkeleri yakalama fırsatları yaratabilir. Tabi ki bu fırsatları değerlendirmek için gerekli teknik altyapının ve ondan çok daha önemlisi inovatif vizyonun yatırımcısından girişimci adayına tüm topluma özümsetilmesi gerekir ki, sağlıklı girişimcilik ekosistemleri ve girişimler oluşabilsin.

Yine de gelişmiş, gelişmekte olan ve geliştirmiş gibi yapıp ortaçağa doğru giden ya da diğer bir deyişle; sürece veya sonuca odaklı toplumların hangisinde yaşıyor olursak olalım; denemeye değer girişimlerin peşinden koşulmalıdır. Her iki toplum türünde de, Thomas Edison'un 10.000 defa denemesinin önemine vurgu yapılsa da, 10.001'nci seferde başarılı olduğu için, bugün, o 10.000 önemlidir.

Neslihan Alptekin

Psikoloji
2.sınıf
öğrencisi

KARDEŞ KISKANÇLIĞI KISKANÇTICI KARDEŞ

Yine beni SEV Yine benimle İLGİLEN

Kardeşlik arası geçimsizliğin bir yanında kıskançlık bulunmaktadır. Kardeş kıskançlığı yaş farkının arttıkça azaldığı bilinen bir durumdur. Kıskançlık normal ve sağlıklı bir histir. Kıskançlığın bir "patoloji" olarak ele alınması ilişkilerin bütünüyle bozulması, bütünüyle o evin içerisinde anlaşmazlıklar en üst düzeye ulaşmasıyla olur. Her zaman kıskanan büyük çocuk olmaz, küçük kardeşte abisini/ablasını kıskanabilir. Çocuğa ilk başta "korku" ve "endişe" hissi geliyor. Çocuk ile "kardeş" konusunda konuşulmalı, haberdar edilmeli. "Bir kardeş istiyor musun?" diye sorulmalı, istemiyor olduğunda da onu ikna etme kısmına geçmeden başka çocukların kardeşleri ile ilişkilerinin artılarını gösterip bunlar üzerinde konuşmak ve gerisini çocuğa bırakmak gerekir. Çocuk o hissi zamanla kendi içerisinde oturtuyor. Kıskançlık hiçbir şey yapmasanız da hiçbir "yanlış" yapmasanız da çocuğun hissettiği bir şey. Mutlaka bir yanlış yapmanıza gerek yok. Burada kıskançlığın artması ve şiddeti konusunda evin içinde yapılan yanlışlardan söz edeceğim.

Bir anda evin bütün düzeninin başkalaşması, herkesin çocuğun kardeşiyle ilgilenmesi, kendisiyle eskisi kadar ilgilenilmemesi şeklinde yalnızca merkeze yeni çocuğu oturttuğunuzda öbürünün ihtiyacını görmezden geldiğinizde, karşılamadığınızda işler burada bozuluyor. Çocuğun endişelendiği yer burası. Evin içerisinde kıskançlığın yükselmeye başlamasıyla çocukta regresyon görülebilir. Konuşması geriliyor olabilir, biberon kullanmak isteyebilir. Kardeşine karşı düşman tarafına geçme şeklinde kendini gösterebilir. Konuşmalarla da kendini gösterebilir. "Çok çirkin, çok ağlıyor, onu atmak istiyorum! Çöpe atalım, Camdan atalım!" şeklinde. Gizli biçimlerde de görülebilir. Seviyormuş gibi sıkma, sert öpme, kazara yere düşürme gibi yere düşürme. Eşyalarını kırma, yırtma atma şeklinde de kendini gösterebiliyor olabilir kıskançlığını. Kardeşi doğduktan sonra regresyon görülüyorsa, mesaj "Yine beni sev, yine benimle ilgilendir."

Kardeş Kıskançlığı İçin Etkili Önerilerden Bazıları:

- 1- Unutulmamalıdır ki çocuğun hızı bizim hızımızdır. Çocuğa kardeşini kabullenmesi için zaman tanınmalıdır.
- 2- Çocuk yaramazlık yaptığıında “Seni sevmeyeceğim, kardeşini seveceğim.” Şeklinde tehdit edilmemelidir. Bu çok yaralayıcı bir şey.
- 3- Kardeşinin bakımına çocuğu dahil etmek, ilişkilerinin güçlenmesi için yararlı olacaktır.
- 4- Büyük çocuğa doğacak bebeğin kendi ihtiyaçlarını kendisinin karşılayamayacağını anlatmak gerekir. Büyük çocuğun ihtiyaçlarının aksatılmayacağını belirtmemiz gerekir.
- 5- “Sen büyüksün, sen abisin, sen ablasın.” Şeklinde çocuğun endişelenmesine sebep olacak cümleler kurmaktan kaçınmak gerekir. Unutulmamalıdır ki, büyük olan kardeş de hala çocuktur ve karşılanması gereken ihtiyaçları vardır. Büyük çocuğa sorumluluk yükleyip onun çocuk olma hakkını elinden almış gibi hissettirmemelisiniz.
- 6- Kardeşinin doğduğu gün çocuk da hastaneye gitmelidir. Kardeşine süsler, hediyeler hazırlanırken büyük kardeşe de hediye alınmalıdır. Büyük kardeşin bebek ile temas etmesine izin vermeli, kardeşlik duygusunu hissedebilmesi önemlidir.
- 7- O anı “fotoğraf” ile ölümsüzleştirmek, ilerleyen dönemlerde kardeşler arasında bağ kurulamadığında çok işe yarıyor.
- 8- Çocuk kardeşiyle ilgili olumsuz cümleler kurduğu zaman (“çok ağlıyor” gibi), kardeşinin konuşamadığı, kendisini ifade edemediği, ihtiyaçlarını karşılayamadığı için olduğunu çocuğa anlatmamız

The Coffee Warehouse Markasının Kurucusu Zekeriya Kağan Kaya:

“İNSANLARIN LEZZETLİ KAHVEYE DAHA KOLAY ULAŞABİLMESİ İÇİN YOLA ÇIKTIK”

Sahibi olduğu The Coffee Warehouse bünyesinde yaptığı başarılı çalışmalarla adını hem kahve sektöründe hem kahve sevenler arasında duyuran Zekeriya Kağan Kaya, Dünya’da ve Türkiye’deki değişen kahve kültürünü ve sektördeki deneyimlerini bizlerle paylaştı. Kahve konusunda bir hayli iddialı olan Kaya, sürekli araştırıyor, eğitimler alıyor ve farklı ülkelere seyahat ediyor...

Sohbetimizin konusu kahve olacak ancak öncelikle Kağan Kaya’yı tanımak istiyoruz. Bize kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Ankara Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü’nü bitirdikten sonra ticarete atıldım. Mezun olduğum alanla ilgili iş yapma şansım hiç olmadı. Şu anda bölümümün bana kazandırdığı bilgileri, kahve sektöründe kullanmaya çalışıyorum. Altı yıldır yiyecek-içecek sektörünün içindeyim, üç yıldır da kahve üreticiliği yapıyorum.

Kahveye olan tutkunuz nerede ve ne zaman başladı? Öğrenciyken baristalık mı yaptınız?

Öğrencilik yıllarımda, yiyecek-içecek sektöründe bir çalışmam olmadı. Ben sektöre kısa bir mağaza yönetimi tecrübesi yaşadıktan sonra daha çok ilgi duymaya başladım. Hem çok sıkıcı bir işti hem de yapabileceklerim çok sınırlıydı. Halbuki kahve işinde elinizdeki malzemelerden bir şeyler üretmenin verdiği bir haz var. Bu üretimle insanlara mutluluk katabilmek, lezzet verebilmek çok değerli ve zevkli. Eğitim alıkça, öğrendikçe ve ürettikçe daha çok sevdim. Sevdikçe daha iyi bir kahve uzmanı olabilmek için daha çok bu konuya eğildim. Her yıl yeni eğitimler almak için İtalya’ya gidiyorum. Kahvenin ilk üretimini ve ticaretini bizler yaptık. Kahveyi tüm dünyaya duyurduk ama modern dünyada kahve kültürünü başlatanlar İtalyanlar ve şu anda da öncü konumdalar. Bu yüzden kahve sektöründeki gelişmeleri yakından takip ediyor, İtalya’da edindiğim bilgileri ve yenilikleri sürekli müşterilerimizle paylaşıyorum.

Buket Demir

Halkla İlişkiler ve Reklamcılık
2. sınıf öğrencisi

Dr. Öğr. Üyesi Figen Sabırcan tarafından verilen Metin Yazarlığı dersi kapsamında hazırlanmıştır.

The Coffee Warehouse'un hikayesi nasıl başladı? Markanızdan bahsedebilir misiniz?

Kıbrıs'ta yaşıyordum ve orada bir restaurantım vardı. Türkiye'ye askerlik için geldim ama beş ay sonrasına tarih verdiler. Ben de bu süre zarfında boş durmamak için büyük bir restaurant zincirinde çalışmaya başladım. Orada beni hızlı bir şekilde bar şefi, bir buçuk ayın sonunda da bar şefi eğitmeni pozisyonuna aldılar. Bu arada "Türkiye'de bir şey yapmalı mıyım?", "Ne yapabilirim?" sorularına cevap bulmak için araştırmaya başladım. Bizde alkollü içecekler çok zayıf ama alkolsüz içecekler çok güçlü ve hızlı gidiyor. Burada yapılacak en iyi işin kahve üzerine olacağına karar verdim. Ürün satışı, dağıtımı gibi konuları bilen eniştemle ortak olduk. Ben de ürünün üretimi, geliştirilmesi ve pazarlaması kısmında gerekli verileri topladım. Biz sektöre girene kadar, bu işi mikro düzeyde yapan işletme çok fazlaydı ama endüstriyel segmentte, bu nitelikte yapan doğru bir oyuncu yoktu. Zaten bizim fizibilitemizde onun üzerine oldu. The Coffee Warehouse olarak insanların lezzetli kahveye daha kolay ulaşabilmesi için yola çıktık. İstanbul merkezli şirketimizde hem kahve üretimi hem de kahve tedariki yapıyoruz. Otel, restoran, kafe zincirlerine, süpermarketlere kahve ulaştırmaya çalışıyoruz. İkinci yılımızın sonunda ihracata da başladık.

Geçmişten günümüze kahve kültürünün nasıl değiştiğini düşünüyorsunuz?

Kahve insan hayatına ilk girdiğinde, sadece bir kavurma prosesinden geçirildikten sonra bir tencere içerisinde kaynatılsa dahi o kahve olarak tüketiliyordu.

Ekipmanın, kullanılan kahvenin önemi olmadığı gibi kavrum profili diye bir bilgi de yoktu. Halbuki kahveye muhteşem aromasını kazandıran en temel şeylerden biri kahvenin kavrulma aşamasıdır. Bu zamanla değişti ve ikinci nesil kahve geldi. Bildiğimiz neskafer, instant kahveler. Sektör artık üçüncü dalga kahveciliğe evrildiğinde, Türkiye'ye bunun yansıması geç oldu ama geldikten sonra müthiş bir ivme kazandı. Bugün Dünya'da, Türkiye'dekilerden daha iyi kahve içen çok az ülke var. Bu hafta dört tane Batı Avrupa ülkesine gidip gördüm. Alım güçleri gayet iyi buna rağmen kahve bilgilerinin gerek baristalar gerekse tadımını yapan son kullanıcı noktasında çok zayıf olduğunu söyleyebilirim. Gelirken yanıma bunun ispatı niteliğinde numuneler aldım. Türkiye bu konuda çok şanslı, ülkemizde doğru kahve üzerine bir yarış var. Batı geleneksel metotlar ve markalar üzerinden ilerlerken bizde gerçekten kahvenin lezzeti ve kalitesine göre ilerliyor. Dolayısıyla İstanbul'da içtiğiniz bir kahve çoğu zaman bir Batı ülkesinde içtiğiniz kahvelerden çok daha lezzetli.

Yurtdışına çıktığınızda numune topladığınızı söylediniz. Bu numuneleri o kahveleri deneyimleyip kendinizi daha ileriye götürebilmek için mi topluyorsunuz?

Bu numuneleri diğer ülkelerin tüketim alışkanlıklarının ne olduğunu unutmamak adına alıyoruz. Almanya'dan aldığımız kahve için, "Almanya'da bu kahveden çok gördük, bundan bir numune edinelim. Elimizde olsun, ispatıyla bakalım" düşüncesi ile satın alıyoruz numuneleri. Aslında bunları yaparak daha çok kendimizi tatmin ediyoruz çünkü nadir güzel kahve buluyoruz. Örneğin İskandinav ülkelerinde, Kanada'da güzel kahveler var. Aynı şekilde Japonya, Güney Kore şu anda iyi konumdalar. Bunlar dışında herhangi bir ülkede, bir Coffee Shop'ta güzel bir kahve içebilme şansınız çok düşük. Kahvenin kalitesi arttıkça operasyon biraz daha zorlaşıyor. Bu handikaplara sahip olmasına rağmen misyonunu devam ettiren şirketlerden aldığımız numuneler, bize çok değer katıyor.

İçinde bulunduğumuz ekonomik şartlarda, kahve sektörü ve şirketiniz nasıl etkilendi?

Sektörde, her zaman zorluklar oluyor. Önemli olan bulunduğumuz şartlara adapte olabilmek. Mevcut durumda tek sıkıntımız, döviz kuru. İnsanların belli bir alım gücü var. Kahve bir keyif ürünü ve insanların ekonomik zorluklarda ilk terk ettikleri şey keyif ürünleri oluyor. Biz de doğal olarak büyük tüketim kayıpları yaşıyoruz. Ayrıca tedarik zincirimizdeki problemler büyük sıkıntılara yol açabiliyor. Olabildiğince, rüzgara direnmek yerine rüzgarda hareket etmeye çalışıyoruz. Tabii ki insanların alım gücü yüksek olsun, Japonya, Güney Kore örneklerinde olduğu gibi dünyanın en pahalı çekirdeklerini kullanıp, en güzel kahveleri sunabilelim isteriz ama maalesef şu an mümkün görünmüyor.

Kahvenin kalitesi arttıkça operasyon biraz daha zorlaşıyor. Bu handikaplara sahip olmasına rağmen misyonunu devam ettiren şirketlerden aldığımız numuneler, bize çok değer katıyor.

Şirketiniz için gelecek planlarınız nelerdir?

'Gelecek bize doğru geliyor' desem herhalde kibirli bir cümle olmaz. Çünkü doğru yolda olduğumuzu düşünüyorum. Biz bu işe ilk başladığımızda, büyük üreticiler bizimle, "Niye bu kadar pahalı kahveler alıyorsunuz da uğraşıyorsunuz" diye dalga geçiyordu. Bugün geldiğimiz noktada ise onlar bizi takip edip bu furyayı yakalamaya çalışıyor. The Coffee Warehouse ve kahvelerimiz için rüzgar zaten tamamen arkamızda. Rüzgar bize yetişmeye çalışıyor. Sahip olduğumuz misyonu ve vizyonu da koruyarak yolculuğumuza devam etmek istiyoruz.

Genç yaşta güzel bir başarı elde etmişsiniz. Girişimci olmayı düşünen gençler için önerileriniz nelerdir?

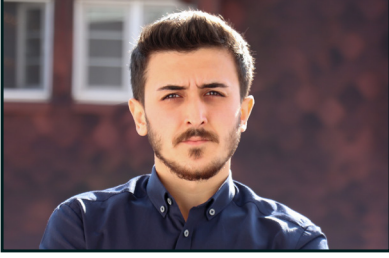
Benim hikayem gastronomiyle alakalı olduğu için bu yolda ilerlemek isteyenler için bazı önerilerim olabilir. İnsanlarla konuşmaktan zevk alıyorsanız, insanların hayatlarına güzellik katmaktan hoşlanıyorsanız, bir şey üretmek için büyük bir motivasyonla uyanıyorsanız kesinlikle gastronomide ilerleyin. Sabır, gastronomide olması mecburi bir özellik. Sabırlı olursanız, araştırırsanız ve olabildiğince çok insana dokunup daha fazla etkileşime girerseniz, başarı garantidir. Eğer bunun gibi bir misyonunuz yoksa gastronomi size eziyet gelecektir. Yol yakinken lütfen dönün.

KAMPÜSTEN OFİSE

Kampüsten Ofise serimizde öğrencilik yaşamında kısmi zamanlı olarak bizlerle çalışan ve bugün çalışma arkadaşlarımız olarak görev yapan başarılı öğrencilerimizi sizlerle tanıştırmak istedik.

Keyifli okumalar !

**“ Hamza
Zeyrek**
*Kurumsal İletişim ve Halkla
İlişkiler Direktörlüğü
Tanıtım Uzman Yardımcısı*

Sosyal Hizmet Lisans mezunuyum. Öğrencilik hayatım gayet iyi geçti ama 3 dönemimi online geçirdiğim için üzgünüm. Üniversite hayatımın ilk yılında üniversitemizde hala faaliyete devam eden Ultraslan UNİ KENT kulübünün kurucu başkanlığını yaptım. Bunun dışında çeşitli kulüplerde defalarca etkinliklere katılma fırsatım oldu. Eğitim hayatımın dört yılında da üniversitemizin Kurumsal İletişim ve Halkla İlişkiler Direktörlüğüne bağlı Lisansüstü Eğitim Enstitüsü'nde kısmi zamanlı olarak çalıştım. Burada Call Center ekibinde bulundum, kampüse gelen aday öğrencilere kampüsü gezdirdim, çeşitli fuarlara katıldım.

Üniversitemizin daha fazla öğrenci tarafından duyulması için çeşitli lise ziyaretleri yapıyorum, seminerler veriyorum, üniversite fuarlarında üniversitemizi temsil ediyorum.

Tabii ki üniversitemizin kendi öğrencilerine öncelik vermesi hem üniversitemiz hem de öğrenciler için çok iyi. Öğrencilerin mezun olduğu yerde, tanıdığı bir ortamda çalışması mutluluk verici.

Öğrenci arkadaşlara tavsiyem eğitim hayatları boyunca her zaman üniversitede aktif olmaları ve katılabildikleri kadar sertifikalı veya sertifikasız seminer ve eğitimlere katılmaları. Çünkü bunlar işe giriş süreçlerinde onlara çok yardımcı olacak.

Hilal Karakaş

*Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Öğrenci İşleri Uzman Yardımcısı*

Sağlık Yönetimi Bölümü'nden birincilikle mezun oldum. Öğrencilik yaşamım yoğun geçti diyebilirim. Öncelikle üniversitenin ilk yılında dersler dışında kalan vakitlerimi değerlendirmek için dil kurslarına katıldım. Bu süreçte kısmi zamanlı öğrenci çalışan alımı yapacağına dair ilanı gördüm ve başvuruda bulundum, kısmi zamanlı öğrenci olarak faaliyette bulundum.

Ardından Lisansüstü Eğitim Enstitüsü'nde Enstitü Asistanı olarak görev aldım. Bu görevim mezuniyet sürecine kadar devam etti. Öğrencilik sürecimde, kitap okumayı sevdiğim için bir süre Kütüphanecilik Kulübü'nde yer aldım. KÜYEM biriminin düzenlemiş olduğu sertifika programlarına katıldım.

Mezuniyetimle birlikte Öğrenci İşleri Uzman Yardımcısı olarak işe başladım.

Burada, yüksek lisans ve doktora adaylarına programlarımıza dair bilgi vermek, başvuru ve kayıt süreçlerini planlamak ve takip etmek, enstitü evrak ve arşiv süreçlerini takip etmek, yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin eğitim sürecinden diploma basım ve teslim sürecine kadar birçok süreçte yer almaktayım.

Üniversitenin kendi öğrencilerine istihdamda öncelik vermesini çok değerli buluyorum. Kısmi zamanlı çalışan olmak kişinin birçok alanda bilgi sahibi olmasına, yeni alanları araştırmasına, ilgi çekici bulunduğu konulara yönelmesine, bilmediği yönlerini keşfetmesine, iletişim becerilerini geliştirmesine katkı sağlamaktadır. Aynı zamanda kişiye deneyim kazandırarak öz geçmişini güçlendirmektedir. Hatta bu kişinin ileride başarılı biri olması için göstereceği faaliyetlere zemin oluşturmaktadır. Kendi adıma örnek verecek olursam, çalışmaya başlamam sayesinde iletişim becerilerimin güçlendiğini, yeni bilgiler edindiğimi ve yeni hedefler belirlediğimi söyleyebilirim. Enstitüde çalışmaya başladıktan sonra yüksek lisans yapma fikri yeni hedeflerim arasında yer aldı. Şu an Sağlık Yönetimi Tezli Yüksek Lisans Programı'nda eğitim almam belirlediğim hedeflere ulaşmam konusunda ilk adımı atmamı sağladı.

Öğrenci arkadaşlarımız nasıl olsa üniversiteye başladım bundan sonraki süreç daha rahat olacak diye düşünmesinler ya da daha çok zamanın var deyip araştırmayı, bilgi edinmeyi ertelemesinler. Eğlenceli, sosyal bir üniversite hayatı geçirmenin yanı sıra eğitim ve sertifika programlarına katılmalarını, özellikle ikinci dil bilmenin bile yetersiz gelmeye başladığı günümüzde yeni diller öğrenmek için çaba sarf etmelerini tavsiye ederim. Dijital bilgi çağında olduğumuz için teknolojik ve bilimsel gelişmeleri takip etmelerini, buna yönelik araştırma ve çalışma yürütmelerini tavsiye ederim.

Alihan Dirgenali

*Kütüphane ve Dokümantasyon
Direktörlüğü
Uzman Yardımcısı*

İstanbul Kent Üniversitesi'ne tekrar öğrenci olmaya karar verdiğimde DGS ile geldim.

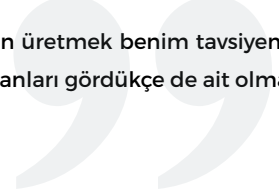
Üniversitenin Cihangir'de bulunması ve sakin ritmi beni kuruma çeken etken oldu. Zaten hali hazırda kendi işimi yapıyordum bu yüzden beni okula bağlayıcı bir etkene ihtiyacım vardı ki 2 yıl boyunca bir aksilik olmadan okul ile iç içe kalabilmem için kısmi zamanlı olarak Kütüphane ve Dokümantasyon Direktörlüğünde işe başladım. Kitaplarla olan ilişkim ve buradaki içerik beni kendine çekti ve kısmi zamanlı öğrenciliğim ile kuruma olan aidiyetim oluştu.

Mezuniyetimin hemen ardından iş deneyimimle birlikte ara vermeden çalışmaya başladım ve böylece adaptasyon süreci vs. yaşamamış oldum. Hali hazırda aile ortamındaki bir ekibin üyesi olmak beni rahatlatıyordu.

Şu an çalıştığım pozisyonda kütüphanedeki sosyal medyada içerik üretimi ve anlık akışlardan sorumluyum. Aynı zamanda otomasyon sistemimizde bulunan aksesyon süreçleri, kısmi zamanlı öğrencilerin sorumluluğu ve kütüphanede yapılan etkinliklerle vs. ilgilenmekteyim.

Burada çalışmak kesinlikle büyük bir şans ve ayrıcalık. Bulunduğu ortamdan kopmadan, stres yaşamadan bir istihdam çok değerli ve kıymetli geliyor bana.

Öğrencilere tavsiyem, mutlu oldukları alana yönelip bunun için motivasyon kaybı yaşamadan üretmek benim tavsiyem olabilir. Ürettikçe mutlu, mutlu oldukça çalışma isteği dolu oluyorum ve buna saygı duyan insanları gördükçe de ait olma hissiyatım artıyor. Önemli olan mutluluğunuz ve sizsiniz.

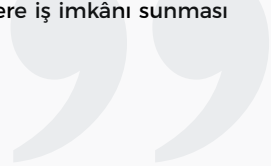

Mervener Odabaşı

*Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim Uygulama ve
Araştırma Merkezi Direktörlüğü
Diş Hekimi Yardımcısı*

Üniversite yaşamım pandemi dönemine rastlaması nedeniyle online olarak devam etti. Ağız ve Diş Sağlığı bölümünden mezun oldum. Yine pandemi nedeniyle çok fazla kulüp faaliyetlerinde bulunamadım. Bu süreçte stajlarımı tamamladım. Stajda işlem sırasında hekim yardımcılığı, aletlerin sterilizasyonunu yaptım ve bu alanda tecrübe kazandım.

Ağız ve Diş Sağlığı programından mezuniyetimle, ADSM kuruluşu hemen hemen aynı döneme denk geldi. İlk mezunlar olarak kurumdan aldığım teklif üzerine CV gönderdim, daha sonrasında belirli mülakatlardan geçip göreve başladım. Şu an çalıştığım pozisyonda dental asistanlık, iş, hasta, randevu tedavi ve takibini sağlamaktayım. Klinik düzeni, hasta dosya takibi, hasta karşılama, hekim ve kurum içi iletişim içerisindeyim. İstanbul Kent Üniversitesi'ne mezuniyetten sonra bizlere iş imkânı sunması nedeniyle çok teşekkür ediyor, öğrenci arkadaşlarıma başarılar diliyorum.

Bahar Şener

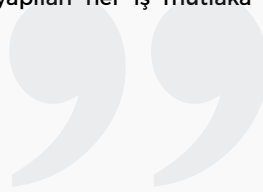
*Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim Uygulama ve
Araştırma Merkezi Direktörlüğü
Diş Hekimi Yardımcısı*

Merhabalar ben İstanbul Kent Üniversitesi Ağız ve Diş Sağlığı Programı mezunlarından Bahar Şener. Öğrencilik yaşamımız maalesef pandemi gölgesinde kaldı ancak online olarak güzel bir eğitim aldık. Kısa bir dönem okulumuzun kariyer gelişimler ve mezunlar ofisinde mentörlük yaptım. Hayatımın en güzel deneyimi oldu. Bana öncü olan kariyer gelişim ve mezunlar ofisine çok şey borçluyum.

Bölüm hocalarımız ADSM için kariyer olanaklarından bahsetti. Ben de başvuruda bulundum. İlgililerle iki kez görüşme yaptım. Görüşmeler çok güzel geçti ve burada işe başladım. Burada, Ağız ve Diş Sağlığı mezunu olarak diş hekimi yardımcısı pozisyonunda çalışıyorum. Ekipman ve cihazların bakım, onarım ya da değişim gibi işlemlerini takip etmek, diş hekimine yardımcı olmak, kliniğin ekipman ve düzenini kontrol etmek, sterilizasyona özen göstermek ve son olarak hasta takibini yürütüp diş hekimine bilgi vermek gibi görevlerim var.

Üniversitemizin mezunlarına ve öğrencilerine her daim kapılarının açık olduğunu bilmek ve istihdamda öncelik tanınması bizleri mutlu ediyor.

Öğrenci arkadaşlara tavsiyem kesinlikle bölümlerini severek okumaları. Severek yapılan her iş mutlaka güzelliikle biter.

KENTLİ MEZUNLAR

2021 Psikoloji Lisans bölümü mezunumuz Deniz ile hem öğrencilik hem de iş yaşamını konuştuk.

Üniversiteye girişin nasıl oldu ?

Öncelikle ben İstanbul Kent Üniversitesi'ne lisansımın ikinci yılında Adnan Menderes Üniversitesi'nden yatay geçişle geldim. Üniversitenin kadrosunda çok değerli, takip ettiğim hatta hayranlık duyduğum hocalarımız vardı. Mehmet Zihni Sungur, rahmetli büyük hocamız Esin Cantez ve Fatoş Erkman gibi... Akademik kadronun derinliği beni etkilemişti. Sonuçta bir meslek ediniyoruz ve bu kadar değerli insanların tedrisatından geçecek olmak büyük bir motivasyondur.

Nasıl bir üniversite hayatı geçirdin ?

Üniversite yaşamımda epey aktiftim. Müzik kulübü yönetim kurulu başkanlığını lisansımın son dönemine kadar yürüttüm. Bahar şenliği, önlük giyme töreni gibi etkinliklerde kulüp üyeleriyle faaliyet göstermiştik. Bu konuda üniversitemizden teşekkür belgesi de almıştık. Öğrencilik hayatı Kent'te bambaşkadır. Okulumuzun konumu gereği sadece bir okul çıkışı ile ülkemizin en değerli eserlerinden bazılarını görme şansımız olurdu. Kültürel zenginliği harika bir noktadır. İnsana çok şey katar.

Şu anda nerede ve hangi pozisyonda çalışıyorsun, neler yapıyorsun?

Şu an Mersin'de Simurg Psikolojik Danışmanlık ve Eğitim Merkezinde psikoloğum. Aynı zamanda özel okullarda haftada 2 seanslık grup terapileri yapıyorum. Mezuniyetimin ikinci ayında işlerime başlamış oldum.

Öğrenci arkadaşlarına neler tavsiye edersin?

Bir üniversite seçerken sosyal ortamlardan ziyade akademik donanımına göre seçim yapsınlar. Aktif lisans eğitimi alan arkadaşlara da kesinlikle kitapları sevsinler ve alanlarıyla alakalı olabildiğince insanla tanışsınlar. Kapıyı tıklatın ve kendinizi, yapmak istediklerinizi tanıttın. Okuyun ve multidisipliner bir donanım kazanın.

CLASS

of 2022

ISTANBUL

KENT FESTİVALİ

25 MAYIS
2022

KÜÇÜKÇİFTLİK PARK

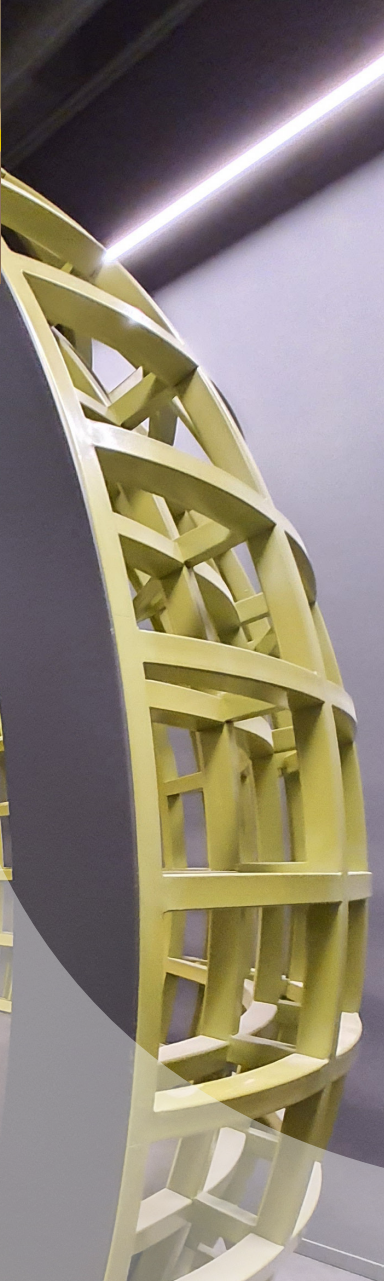

KAMPÜS KAĞITHANE

İSTANBUL KENT ÜNİVERSİTESİ

KENT Dergisi

Soru, görüş ve önerileriniz için:
kurumsaliletisim@kent.edu.tr

İSTANBUL KENT ÜNİVERSİTESİ
Kurumsal İletişim ve Halkla İlişkiler Direktörlüğü

2022 YAZ
İSTANBUL KENT
ÜNİVERSİTESİ